

„Paliwa syntetyczne mogą być alternatywą dla biopaliw ciekłych”

– z Leszkiem Banaszakiem Zastępcą Dyrektora Departamentu Energii Odnawialnej i Rozproszonej w Ministerstwie Energii rozmawia Paweł Bernaciak

W jaki sposób ostatnia nowelizacja ustawy o biopaliwach wpłynęła na branżę paliwową oraz realizację obowiązującego nas Narodowego Celu Wskaźnikowego (NCW)?

Ustawa z 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 r. poz. 2290) wprowadziła szereg zmian na rynku paliwowym, m.in.:

- mechanizm obowiązkowego blendingu biokomponentów w paliwach ciekłych w systemie kwartalnym;
- mechanizm opłaty zastępczej dla podmiotów realizujących NCW;
- możliwość realizacji NCW za pomocą biokomponentów zawartych w paliwach wytworzonych w procesie współwodornienia;
- możliwość podwójnego zaliczania określonych biokomponentów do realizacji NCW;
- współczynniki redukcyjne – poziomy na lata 2018-2019;
- ograniczenie możliwości stosowania do wytwarzania biokomponentów roślin zbożowych i innych roślin wysokoskrobiowych; roślin cukrowych i oleistych oraz roślin

uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne do 7%;

- zwiększenie wykorzystania biopaliw zaawansowanych (ang. *advanced biofuels*) – obowiązek na 2020 r. w wysokości 0,1% punktu procentowego w wartości energetycznej udziału energii ze źródeł odnawialnych we wszystkich rodzajach transportu.

Ustawa z 24 listopada 2017 r. weszła w życie z dniem 1 stycznia 2018 r. (z wyjątkiem przepisów dotyczących współuwodornienia), dlatego też nie jest możliwe przeprowadzenie rzetelnej oceny wpływu tej ustawy na przedsiębiorców po niepełnym roku jej funkcjonowania. Podkreślenia wymaga fakt, że w kwestii realizacji NCW oraz mechanizmu opłaty zastępczej pełna wiedza będzie dostępna dopiero w 2019 r. – po otrzymaniu przez prezesa URE sprawozdań rocznych podmiotów realizujących NCW; natomiast inne mechanizmy będą możliwe do oceny dopiero po 2020 r.

Z pewnością wpływ ustawy na podmioty funkcjonujące na rynku paliwowym jest związany z koniecznością dostosowania się przez te podmioty do obowiązkowego kwartalnego blendingu, jak również do wymogów 2020 r.

Czy wprowadzenie opłaty zastępczej spowoduje, że realny wskaźnik NCW będzie rósł wolniej?

Opłata zastępcza, jak sama nazwa wskazuje, jest mechanizmem, który zastępuje część obowiązku spoczywającego na podmiotach realizujących NCW, wynikającego z art. 23 ust. 1 ustawy. Mechanizm ten polega na tym, że podmiot realizujący NCW, który udokumentował realizację tego obowiązku na określonym minimalnym poziomie, ustalonym na dany rok kalendarzowy, może uiścić opłatę zastępczą. Minimalny poziom realizacji NCW, o którym mowa powyżej, w latach 2018 i 2019 wynosi 85% poziomu obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy. Uiszczenie opłaty zastępczej w sposób oczywisty powoduje zmniejszenie faktycznej ilości innych

paliw odnawialnych i biokomponentów ulokowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych.

W Polsce biopaliwa do silników wysokoprężnych wytwarzane są głównie na bazie rzepak. Czy w najbliższych latach trend ten będzie utrzymany?

Z danych posiadanych przez resort energii wynika, że rzeczywiście rzepak stanowi podstawowy surowiec do produkcji oleju wykorzystywanego do wytwarzania biokomponentów przez wytwórców zarejestrowanych w rejestrze prowadzonym przez Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa (KOWR). Przewiduje się, że trend ten zostanie utrzymany, przynajmniej w najbliższych latach.

Skąd głównie pochodzą biokomponenty do produkcji paliw: z Polski czy zagranicy?

Przed 1 stycznia 2018 r., a więc przed wejściem w życie *Ustawy z 24 listopada 2017 r.* nie zbierano oficjalnych informacji na temat pochodzenia surowców wykorzystywanych do wytwarzania biokomponentów dodawanych do paliw w Polsce. W sprawozdaniach rocznych za 2018 r. podmioty realizujące NCW będą wskazywały informacje na temat kraju pochodzenia surowców rolniczych lub biomasy wykorzystanej do wytworzenia biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzyciem się paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych lub zużytych przez nie na potrzeby własne. Ponadto należy wskazać, że ze sprawozdań przekazywanych przez wytwórców do KOWR wynika, że większość surowców wykorzystanych do wytwarzania biokomponentów pochodzi z kraju.

Czy paliwa syntetyczne, produkowane np. metodą Fischera-Tropscha mogą być alternatywą dla biopaliw?

W ocenie DEO paliwa syntetyczne mogą być alternatywą dla biopaliw ciekłych. Niemniej jednak należy wskazać, że rynek biowęglowodorów ciekłych nie

jest jeszcze rozwinięty na tyle, aby mogły one stanowić przeciwwagę do biokomponentów „tradycyjnych”.

Jak Pan ocenia działania Unii Europejskiej w zakresie biopaliw? Czy są one zbieżne z polityką polskiego rządu?

W chwili obecnej na forum Unii Europejskiej prowadzone są prace związane z tzw. Pakietem zimowym, który w sposób kompleksowy reguluje rynek energii. Przygotowany został między innymi projekt *Dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych*, tzw. REDII, w którym reguluje się funkcjonowanie rynku energii wytworzonej ze źródeł odnawialnych, w tym w transporcie, po 2020 r.

W odniesieniu do transportu Polska, co do zasady, zgadza się z propozycją zawartą w projekcie dyrektywy REDII. Na poparcie zasługuje kontynuacja polityki w zakresie rozwoju wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych w transporcie, co zostało wyrażone w szczególności poprzez ustalenie celu dla transportu w wysokości 14% w 2030 r., jak również celów w zakresie biopaliw zaawansowanych. Strona Polska stała na stanowisku, że ustalenie zbyt ambitnych celów, szczególnie w obszarze biopaliw zaawansowanych nie będzie miało pozytywnego przełożenia na rozwój tego rynku.

Ponadto, w ocenie strony polskiej, konieczne jest takie ukształtowanie przepisów dyrektywy, aby możliwe było konsekwentne wspieranie biopaliw wytworzonych z wykorzystaniem nowoczesnych technologii, co powinno wynikać bezpośrednio z brzmienia załącznika IX, część A do dyrektywy REDII, w którym określono listę surowców, z których wytworzone biopaliwa uznaje się za zaawansowane.

W ocenie strony polskiej, co jest największym rozczarowaniem, projekt dyrektywy nie wychodzi naprzeciw oczekiwaniom związanym z uszczelnieniem i poprawą funkcjonowania uznanych systemów dobrowolnych, na co strona polska wielokrotnie zwracała uwagę podczas procesu negocjacyjnego ww. projektu.

Dziękuję za rozmowę